

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **A. P.-M.**, zastoupený JUDr. Karellem Hubálkem, advokátem se sídlem 28. října 160, Žamberk, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, pod sp. zn. 53 Ad 10/2013, o námitce podjatosti,

t a k t o :

Soudkyně Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, Mgr. Monika Chaloupková **n e n í v y l o u č e n a** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích, pod sp. zn. 53 Ad 10/2013.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích ze dne 6. 11. 2013, č. j. 53 Ad 10/2013 – 64, vyžádala samosoudkyně Mgr. Monika Chaloupková od posudkové komise ministerstva práce a sociálních věcí revizní posudek ve věci zdravotního stavu žalobce. Následně tento posudek doručila dne 3. 3. 2014 žalobci s tím, že se k němu může ve lhůtě jednoho měsíce vyjádřit a uplatnit konkrétní námitky.

Na to žalobce reagoval podáním, v němž vyjádřil řadu námitek proti předmětnému posudku a současně vznesl námitku podjatosti soudkyně Mgr. Moniky Chaloupkové a navrhl její vyloučení z řízení. Přitom výslovně poukázal na její usnesení ze dne 6. 11. 2013, č. j. 53 Ad 10/2013 – 64, kterým byl vyžádán předmětný posudek a navrhl i „vyloučení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích“.

Soudkyně Mgr. Monika Chaloupková se k námitce své podjatosti vyjádřila tak, že se necítí být podjatá, žalobce osobně nezná, o zástupci žalobce má povědomost výhradně v souvislosti s jeho advokátní činností, vztah k věci nemá.

Podle ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podle citovaného ustanovení je důvodem pro vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci jednak skutečnost, že se podílel na jejím rozhodování již v předchozím správním či soudním řízení a jednak takový vnitřní vztah soudce k věci samé, k účastníkům či k jejich zástupcům, že míra a povaha tohoto vztahu poskytuje důvod k pochybnostem o jeho nepodjatosti. Důvodem k vyloučení soudce pro podjatost však není ani jeho postup v projednávané věci, ani postup při rozhodování jiných věcí. (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2014, č. j. Nao 112/2014 - 53, ze dne 28. 11. 2013, č. j. Nao 87/2013 - 78, či usnesení ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003 - 18, publikované pod č. 53/2004 Sb. NSS).

Žalobce ve svém podání nepoukazoval na to, že by soudkyně Mgr. Monika Chaloupková měla mít poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům, či že by se podílela na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Její podjatost dovozoval pouze v souvislosti s usnesením ze dne 6. 11. 2013, č. j. 53 Ad 10/2013 – 64, kterým byl v řízení o jeho žalobě vyžádán posudek posudkové komise ministerstva práce a sociálních věcí. Poukazoval tedy pouze na postup soudkyně v dané věci, který nemůže být ex lege důvodem podjatosti (§ 8 odst. 1 in fine s. ř. s.). Proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

V důsledku tohoto závěru Nejvyššího správního soudu není důvod rozhodovat o žalobcem navrhovaném „vyloučení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích“, tedy o podjatosti všech zbývajících soudců této pobočky. Je-li účastníkem řízení vznesen návrh na vyloučení konkrétního soudce a současně i všech dalších soudců, je účelné se zabývat otázkou podjatosti jiných soudců jen za předpokladu, že bude shledána podjatost u soudce, kterému byla věc podle rozvrhu práce přidělena. V případě, že tomu tak není, a tedy nic nebrání tomu, aby soudce, jemuž věc byla přidělena, ji vyřizoval, postrádá zkoumání podjatosti dalších soudců smysl. K tomu viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2014, č. j. Nao 21/2014 – 26.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2014

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu